

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 3 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 krjával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléséért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:
 minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összeköttetésben levő hirdető-trodák, elő-
 szétünk, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A köziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Köziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetések s a reklamáziókat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

463.1899. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy 1899. évre szóló törke kamat és járadékadó kivétési lajstromok megállapítása a lévai m. kir. pénzügyigazgatóságtól 8 napi közszemlére leendő kitétel céljából leküldöttek, miért is azok folyó évi május hó 3-tól 11-ig Léva város adóhivatalánál hivatalos órák alatt a hol azok közszemlére ki vannak téve megtekinthetők netáni felszólamlások, vagy ott, vagy pedig m. kir. pénzügyigazgatóságnál ugyanazon határidő alatt benyújthatók.

Városi adóhivatal.

Léva, 1899. május hó 3-án.

Komzsi,
ellenőr.Juhász,
pénztárnok.

Mit üzent Szilágyi?

Léva város közönsége, a midőn Szilágyi Dezsőt, a magyar közélet emelkedik magasabb alakját, a város diszpolgárává választotta, azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy egy város független polgárságának mindenkor felül kell emelkedni a közelmúltban is tapasztalt s mindennemű közintézményükre irányatosan reá nehezedő azon téves felfogáson, hogy ugy egyesek, mint testületek csak ugy haladhatnak a boldogulás ösvényén, kitűzött céljuk felé csak ugy törhetnek a biztos siker reménységével, ha az uralkodó rendszernek, talán az épen az időben parancsolgató klikknek saját egyéni meggyőződésüket, akaratukat ellenvetés nélkül alárendelik.

Önállóság, s a független meggyőződés nyilvánításához erős akarattal kell bírnia a város minden polgárának. Ezt a közéletben egyedül helyes princípiumot hangsúlyozta Szilágyi a mult héten nála tisztelgő küldöttség előtt. Ime mi-

lyen egyszerű a meztelen igazság! Ime milyen biztos határjelzőkkel van megjelölve a boldogulás útja!

A jog, a törvény és igazság uralmának jövendőlt korszak küszöbén nem is tűnik fel oly különös színben ez a mondas. Pedig hát a közvélemény még ma is viseli szegyenletes nyomait annak a felfogásnak, hogy a városok és községeknek a klikk rendszer hálózatának, csomópontjainak kell lenniök, a mely hálózat keretén belül van a vagyon, a jólét, a béke és igazság, s annak keretén kívül a nyomor, a szegénység és üldöztetés.

Nagynevű diszpolgárunk első sorban szükségesnek tartja, hogy a városok polgárai emancipálják magukat minden idegen gyámkodástól, a melyet csak ugy érhetnek el, ha, mint említettük, erős akarattal és szilárd jellemmel bírnak arra nézve, hogy meggyőződésüknek, felfogásuknak, a közjó érdekében kifejtendő működésüknek minden körülmények között szabad teret tudnak biztosítani. Mert a kit leköt az elébe vetett koncez, a ki érdekét azonosította egyik- vagy másik klikk-uralom érdekével, a ki hiúságból, vagy haszonlesésből versenyt fut a felszínen levőkkel, szóval a ki egy, vagy más módon önállóságát elvesztette, s így saját meggyőződését nyilvánítani nem tudja, vagy nem képes, hűtlen sáfára az a városnak, mert az nem több annál a piacsteri bódében mutogatott paprikajancsi figuránál, melyet hátul a kulisszák mögött madzagon rángatnak.

Mi célja van akkor minden közintézménynek, mint például a városi tanácsnak, képviselő-testületnek stb., ha azok tagjaiban nincs önállóság, függetlenség, ha abban az igazság nem tud kifejezésre jutni, vagy ha jut is, de nem abban a formában, a mely a közérdeknek kedvező? Mit ér az olyan polgárnak szavazata, a melyet meggyőző-

dése ellenére kommandóra le kell adni? Az ilyen szavazatok árán az urnából kikérült határozat szolgálhat-e az illető testület boldogulására? Nem komédiává aljasodik-e le az egész közélet, ha az egyes polgárok nem tudnak, nem akarnak, vagy nem mernek önállóan gondolkodni és cselekedni?

Vesse tehát jól minden polgártársunk szívébe Szilágyinak azon valóban megfontolásra méltó üzenetét, hogy féltékenyen őrizze meg minden polgár a saját akaratának szabadságát, mert a befolyástól ment független akarat és erő képezi legnagyobb biztosítékát az egyesek és testületek boldogulásának. Birjon minden polgár erős akarattal meggyőződését függetlenül nyilvánítani, mert csak így, a különböző nézetek retortájából kiemelkedő határozatok azonosíthatók a viszonylag abszoltnak nevezhető igazsággal.

Sem hiúság, sem haszonlesés, sem pártérdek ne nyögözze le a polgár akaratát, mert valamennyinek nagy része volt közéletünk megromlásában s a közjónak zsbivására vitelében s az igazságnak elköttyvetésében.

A polgár legyen büszke a nevére. Birjon mindazzal a tulajdonságokkal, melyet a szabad polgár fogalma magában rejt. Akkor az ilyen polgárokból álló közönség minden határozata, cselekedete a közjó előmozdítására fog szolgálni.

A lévaiak küldöttsége Szilágyi Dezsőnél.

Léva város küldöttsége április 29-én nyújtotta át Budapesten Szilágyi Dezsőnek a diszpolgárságról szóló oklevelet. A küldöttségnek, mely 15 tagból állott, vezetője Leidenfrost László, kerületünk országgyűlési képviselője volt.

A lévaiakat Szilágyi déltájban a képviselőház egyik bizottsági termében fogadta. A küldöttség szónoka, Bódogh

lokát s mintha csak azt suttogná: oly szép az élet! De Ilona szívében nem kél visszhangra ez a suttogás.

Csend, nyugalom ül a tájon, árnyba visznek az utak, a fák bölöngató ágai összefolyó, halk zsbibgás támad...

Ilona nézi, mint sötétül a táj s alig várja, hogy a kertet egészen sűrű homály fódje... Van azon tul egy szép virágos rét aljában elfutó szöke folyó, melynek partjain szomorufüzek lombjai csüngnek a játszabokba... ott keres magának csöndes élt, hogy egyszerre meneküljön minden kintól, minden gyötrelmetől.

Hisz a megkintott lélekben oly biztatón suttog az a titokzatos hang, hogy "odalenn már nem fáj semmi"...

Megy, megy a megsemmisülés útjára. Itt-ott megvillan világos, lence ruhája, leomló szöke haja.

Már érzi a habok lágy ölelését, hallja a biztató szöveget s ime — egyszerre szemben találja magát egy síró kis gyermekkel, a ki először ijedt, meglepett arcczal tekint feléje; majd a gyermekek sajátságos, ösztönsei ragaszkodásával szalad hozzá, átöleli nyakát s félénken, de szeretetteljesen kérdi tőle:

— Ugye néni maga az angyal?

Ilona egy forró csókkal tud a naiv kérdésre felelni s csak később teszi hozzá:

— Én édesem. Hát te kicsoda vagy?

— A kis Edith.

— És aztán honnan jött ide a kis Edith?

— Egy szép pillangót kergettem, de elrepült,

Lajos polgármester a következő tartalmas beszédben üdvözölte az ünnepelet:

Kegyelmes Uram!

Tisztelt Polgártársunk!

Mi Léva város küldöttei vagyunk!

A magyar haza északnyugati részéből jöttünk mi az ország szívébe, hogy kifejezzük Nagyméltóságod iránt szívünk honfui ragaszkodását és nagybecsülését.

Mi azon nép küldöttei vagyunk, akiknek ösei ezer év előtt Árpád hadaival Borsvezér oldalán szerezték meg e hazát; — mi azon nép nevében állunk itt, kiknek elődei évszázadok előtt Léva várából kiindulva vívták meg honfenntartó harcukat hol a csehek rabló hadai, hol a német birodalom zsoldosai, hol a török hódítók seregei ellenében.

Mi azon városnak vagyunk polgárai, a hol a viharos századok elmulta daczára még ma is harcolunk, — most ugyan már nem aczélfegyverekkel s nem a külhadak ellen védelmeztük a haza földjét és szabadságát, — hanem az északi szlávok ellen védelmeztük az édes hazai nyelvet és a magyar szellemet. — Mert Léva városa a kis magyar alföld végső pontján a tótság megyevonalán, ma is a magyarság végvárát képezi; ott állunk mi rendithetlen sziklafalként a szláv tenger áradata ellenében, — ott küzdünk mi mai nap is a magyar szellem fegyvereivel. — És hála legyen a magyarok istenének dicsőséges és hasznos harcort vivünk, mert körülöttünk már minden tót testvérünk érzelemben hű magyar hazafi, — édes magyar nyelvünk pedig napról-napra mind jobban hódít észak felé.

Népünknek ezen helyzetéből és évszázados küzdelmeiből fejlődött ki azon jellemvonása és természete, hogy a hazafiságban, a törvény és igazság szolgálatában s az alkotmányos tevékenységben kiváló egyének iránt rajongó nagybecsüléssel és tisztelettel viseltetik. — Ezért midőn rövid idő előtt a magyar haza alkotmánya nagy veszélyben forgott és azon veszélyt Nagyméltóságodnak, mint a magyar képviselőház az időbeni el-

— Elrepült? s honnan kergetted?

— Az apa kertjéből.

— Hát hol van az apa kertje s hogy

hívják az apát?

A kis leány nem tud e kérdésekre felelni.

Kérdőleg emeli szép beszédes szeméit Ilonára.

— Hát maga néni nem tudja?

— Nem bizony kis Edith.

— Óh, pedig a dada mindig azt mondja,

hogy az anyakák mindent tudnak.

Ilona újra csókkal zárja le a kis csacsogó piczi száját, miközben még jobban keblére szoritja, aztán simogatja, beczezi s feledve minden bánatát elgügyög vele.

E közben a hoid előttünk s az ifju nő a kis gyermekkel karján valami elragadó látványt nyújt.

Ardó Elek, a kis Edith apja, — a ki kétségbeesve kereste eddig kis leányát — újkán visszafajtvá az öröm felkiáltását, szótlanul néste a búvós tüneményt.

Az első pillanat elragadtatásában ő is azt gondolta, hogy ez a csodás jelenség, melyhez kis leánya oly szeretettel simul, csakis angyal lehet.

— De hát ki tulajdonképen ez a nő? Ezen gondolat tünődése közben közelebb kúszott a bokrok között, miközben az ágak megrörentek s a kis Edith észreveve apját s ujjongó örömmel szaladt eléje.

— Apa, apa! kiáltotta örvendezve a gyermek; mig szavai csengését az apa csókjai fojtották el.

Ilonát megigézte e nem várt jelenet, még magához sem térhetett a meglepetésből, a kis Edith hozzá szaladt s kézenfogva vetette apja elé:

TÁRCZA.

Félmohályban.

Kinn zúg a vihar, sivitva verdesi ablakom a hideg alföldi szél s mintha csak kaczagva, gúnyolódva zúgná be meleg szobámba: Bohó, niucs itt az árnyékvilágban boldogság — nincs.

Órult gyorsasággal kaple egy, még megmaradt, fonnyadt levelet a fáról s messze sodorja a csunya, iszapos folyóba. A kis levél kering, kering az örvény fölött s aztán eltűnik.

Szinte hallom megkönnyebbülést tolmácsoló zizegését...

— Könnyű neked hervadt kis falevél, hisz te már régen vártad a megnyugvást, az örök pihenést; hiszen társaid, testvéreid mind eltávoztak...

Remegve húzóom a kályha melegéhez s tekintetem belevész a vig, pattogó sziporkákba.

Ugy el tudok ilyenkor gondolkodni... Egy-egy gondolat leköt, maradásra készítet.

Most jutott eszembe, nem tudom hányadszor — Ilona története:

Együtt voltunk az intézetben; ő is azok közé az ugynevezett „eleven ördögök“ közé számítottott, a kiket mindenki dorgál és mindenki szeret. Együtt követtük el apró eseményeink sokaságát, melyekre oly édes visszagondolni.

Elhagytuk az intézetet, elszéledtünk a szélrózsa minden irányában. Ilonát is vitte az a robogó, sistorgó vonat a nagy élet útjára...

Zokogva bucsuztunk egymástól s Ilona

még akkor is mosolylyal igyekezett takarni a válás okozta fájó könnyeket. Volt már része az ünámitásban elég; szép, kegyetlen mostohája megtanította rá.

S haza ment... hazal mily kinosan szorult össze a szíve szegénynek!

Élete ezután a mesebeli Hófehérke életéhez hasonlított: türt, szenvedett s egyedül vétké az volt, hogy szebb volt a mostohájánál. Szendvedett, de nem sokáig bírta. Egy alkalommal mostohája kegyetlen, féltékenységből eredő heves kifakadása nagyon elkeserítette.

Helyzete iszonyu volt! — Tekintete belevessett a fényes csillagokba, mintha azokból akarná sorsát kiolvasni: egy halvány csillag röpke villanást keltve fut le a semmiségbe s Ilona megborad: hátha az ő csillaga! A babonás hit szinte megvesztegeti.

Testét láz gyöttri, lelkét kinosabb keserv! Hiába akar a szivtelez mostoha ellen küzdeni, érzi, hogy gyöngye, lehetetlen ahhoz.

Letérdel az ágya előtt függő könyörgő Madonna elé. Kezei reszketnek, halvány arczán a szenvedés vívódása ül s remegő ajkain elhal az ima...

Nem tud imádkozni, iszonyu érzés ragadja meg egész valóját; hátha az Isten is elhagyta... hátha bünteti?

— De miért?!

Még ez éjjel meg kell történnie, — csogja, mig a végzetes eszmén tünődik, — tovább nem bírom, megőrülök!

A madarak csicsergése behallatszik szobájába s a hús szellő résztvevő kéz gyanánt simogatja a szegény leány forró arcát, hom-

nökének határozott fellépésével, önzetlen hazafiságával, szigorú igazságosságával és európaszerű méltányolt jogtudásával legfőképpen sikerült elhárítani a haza polgárai számára alkotmányunkat csorbíthatatlan megővni, akkor Léva város polgárai egy szíves-lelélekkel kifejezni vágytak Nagyméltóságod iránti ragaszkodásukat, tiszteletüket és nagybecsülésüket.

Ezen érzelmeinknek kifolyása és kifejezése azon tény, hogy Léva város képviselő testülete Nagyméltóságodat, mint a haza legkiválóbbjai és nagyjai közt is kimagasló hű fiát a mi szerény városunk polgárai közé a legelsőnek megválasztottuk; — miért kérve-kérjük Nagyméltóságodat: kegyeskedjék városunkat megtisztelni azzal, hogy egyhangú megválasztását szívesen veszi és elfogadja. — Midőn a megválasztásról kiállított diszoklevelet Léva város nevében ezenel átnyújtani szerencsénk van, népünk és magunk nevében kívánjuk, hogy a haza javára és városunk díszeré Nagyméltóságodat a magyarok istene sokáig éltesse!

Szilágyi választást azzal kezdte, hogy e kitüntetésben helyeslését látja azon politikai iránynak, melynek ő is egyik szerény követője. Annyival jobban esik nekem, ugymond, e kitüntetés, mert éppen most ért engem midőn semmi magasabb állást vagy hivatalt nem töltök be. Hálával, köszönettel veszem polgártársaim elismerését, mert tudom, hogy eljárásukban a polgári szabad akarat nyilatkozott meg. Tisztelem és hálám kifejezése mellett mondják meg polgártársaimnak, Léva város közönségének, hogy a nemzet jogainak biztosítása fiaink önnállóságában rejlik; a városok polgárainak függetlensége képezi alkotmányunk legfőbb biztosítékát. Akaratukat, eljárásukat alá nem rendeljék a hatalomnak; törekedjenek minden időben erőik gyarapítására, s városunk fejlődésére. — Lehet, hogy a közel jövő már újabb megpróbáltatások elé vezet, de hiszem, hogy a polgári erények diadalra juttatják a nemesebb törekvéseket. Legyünk készen tehát polgártársaim a munkára, küzdelemre, hogy erőnkben növekedve, a haza szolgálatára állhassunk. — Célzott ezután — kerüljünk képviselőjének a lezajlott politikai küzdelemben elfoglalt magatartására; a küzdelemben való részvételére.

Ezzel befejezve beszédjét, a bizottság minden tagjával kezet fogva, tréfásan megjegyezte, hogy új polgártársaival jobban ki akarván beszélgetni magát, 2 órára a Hungáriában szívesen látja őket magyaros szokás szerint ebédre.

A küldöttség d. u. 2 órakor a Hungária-szálló egyik földszinti termében ban-

kettre gyűlt össze. Az ebéd alatt, mely pazar és izletes volt, az első felköszöntőt Mácsay Lukács, nyug. polgármester mondotta Szilágyira, magvas és csinos beszédben rendkívüli melegséggel üdvözölve Léva város legifjabb polgárát, jelenleg egyedüli diszpolgárát. — A beszédre, mely láthatólag megragotta Szilágyit, az ünnepelet rögtön válaszolt. Beszédének magva az volt, hogy törekedjék a város erényekben s a munka által kiérdemelt vagyonban gyarapodni s akkor mindig büszkén valjja magát lévai polgárnak. Legyenek meggyőződve — ugymond — arról a lévaiak, hogy ha ily módon haladnak, a célt, melyet kitűztek maguk elé, el kell érniök, mert a mit a város polgársága kiérdemel, meg kell azt kapnia felülül is, s nem kegyképpen, hanem az érdem elismerése alapján és e törekvésekben mindenkor számíthatnak az ő közreműködésére.

Báthya László, prépost-plébános szintén Szilágyira mondott klasszikus beszédet, méltatva őt, mint jogtudóst és politikust. Lakner László, Leidenfroszt Lászlóra a kerület képviselőjére emelt poharat, ki a küldöttség vezetésében a vőfélyi szerepet oly szívesen vállalta magára. Beszédében ügyesen beleszólt az, hogy Léva város eddigi diszpolgárai közé Deák Ferencz és Kosuth Lajos mellé legméltóbban harmadiknak Szilágyi Dezsőt választotta. — Végül Leidenfroszt László köszöntötte föl megegyszer Szilágyit, akit a politikában vezércsillagnak nevezett s akit ő mindenkor követni fog.

Ebéd alatt Szilágyi rendkívül előékenyen társalgott a küldöttség tagjaival. Különösen a kuriai bíraskodásról folyt a beszéd. Szilágyi azon reményének adott kifejezést, hogy jövőben tisztább s olcsóbb választásokat lehet várni. — Meleg érdeklődött Léva földrajzifekvése, népessége, középítmenyei s egyéb viszonyai iránt, s midőn Pogány kir. járásbíró megjegyezte, hogy Lévanak csak az a szerencsétlensége, hogy Bars és egyszersmind Hontvármegyének is a szélén fekszik, de egyttal természetes központ a két megyére nézve, Szilágyi megjegyezte: „Őn is nagyon jól tudja, hogy ez igen szerencsés helyzet a jövőre nézve“. Az állami közigazgatásról úgy nyilatkozott, hogy az még jó ideig nem fog életbe lépni s a rosszul fizetett állami tisztviselők, a mostani pénzügyi viszonyok közt még soká nem remélhetik a megérdemelt fizetés emelést.

A társaság fél ótig maradt együtt, amikor Szilágyi azzal búcsuzott el a küldöttségtől, hogy reméli, miszerint annak tagjait a közel jövőben viszont lát-

bitja el, mely gyors szárnyakat ad a léleknek, hogy a képzelet reményelt, hitegető világába csaponghasson... Nem tudja, minő titkos ígézet ez, csak azt érzi, hogy ifjú életében új korszak nyílt meg, hogy a mai nap egészen más, mint voltak az eddigiek s e — szívének mély keservét megédesítő — gyönyörűség új erőt, kitartást ígér neki!

A kapuban újra kegyetlen mostohája gunyakcája fogadta s le kellett szállnia a hitegető álmok csábos világából! A ragyogó glóriára, mely képzeletében Ardó Eleket körülveszi, mint egy vészjósló, fekete felhő, ereszkedik a gonosz mostoha megjelenése.

A sok izgalmat nem tudta legyőzni a gyenge szervezet. Iona beteg, nagyon beteg lett. Lázás álmaiban folyton két nevet suttogott: Elek, Edith...

Harmadnapra mostohája kacagva, kárörvendő-arczczal vitte be az újságot a beteg szobájába s egy részre mutatva, démoni tekintettel szölt Ionához: Olvasd, szép Ionka!

A szegény leány olvasta, a mint következt: „Becsületsértés sülte párba jó áldozata lett, megynék közszeretben álló tagja: Ardó Elek...“

Ez több volt, mint a mit a megkínzott teremtet elvisseli képes lett volna. Párnáira hanyatlott... megölte a bánat... Kis keze görcsösen szorította a halálhozó papirlapot...

Most már pihensz édes kis Ionánk, csak hogy téged akkor tépett le a halál keze, mikor legtöbbet, legszebbet reméltél az élettől...

Most még eszünkben vagy, előttünk állsz örök mosolygással s megsiratunk. De vajjon a mai önző világban soká fogjuk-e őrizhetni emlékedet?

De nem hissen olyan szép, oly édes

hatja Lévan, mely kijelentést nagy örömmel, lelkes éljenzéssel vették tudomásul a bizottság tagjai.

Különfélék.

A lévai ügyvédi kar küldöttsége
Plósz Sándor, igazságügyi miniszternél járt, ahol Levatic Gusztáv, a küldöttség szó-noka, a lévai kir. járásbírósnál felszaporodott telekkönyvi hátrálékok miatt panaszkodott és kiemelve azt, hogy a személyzet a legmegfeszítettebb munka mellett sem képes az anyagot feldolgozni, azért a minisztertől a személyzet szaporítását kérte. Pogány Virgil, a jelenvolt járásbíró felderítette az okokat, melyek a hátrálékok előidézték, mire a miniszter kijelentette, hogy úgy látja, miszerint alig lehet a bajon másként segíteni, mint személyszaporítás által.

Nőegyleti közgyűlés. A lévai nőegylet múlt vasárnap april hó 30-án tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely alkalmával a mandátumuk lejárt tisztviselők és választmányi tagok állásairól leköszönvén egyben tisztújítás is tartott. A nőegylet tagjai a közgyűlésen nagy számmal jelentek meg, a gyűlést Majláth Istvánné elnököt család körülményei gátolván — Levatic Gusztáv nélelnök vezette. A tisztújítás eredménye a következő volt: Elnökké egyhangulag Majláth Istvánné lett megválasztva, ki e tisztet most már kiváló tapintattal és erőnyedetlen szorgalommal 18 éven át viseli, miért a távollevőt többször zajosan meg is éljenezték. Alelnök Levatic Gusztáv né, titkár Faragó Samu, gondnok Toóth Zsigmond né, pénztáros Jozsefcsek Géza, II-od titkár Bobok Mariska, ügyész dr. Novotny Imre, orvos dr. Medveczky Károly. Választmányi tagok lettek Balbach András né, Bolemán Edéné, Bolemán Józsefné, Czirik János né, Faragó Samu né, dr. Frommer Ignác né, Frommer Mór né, Fejes Elek né, Holló Sándorné, Huberth Vilmos né, Juhász Lászlóné, dr. Karafiáth Márius né, Kabina Ervinné, Leidenfroszt Tódorné, Levatic Mártonné, dr. Novotny Imréné, Ordódy Endréné és Szilassy Caesarné. Felügyelő bizottsági tagok Toóth Zsigmond, Levatic Gusztáv, Medveczky Sándor. A 18 éve önzetlenül működő egyleti orvosnak dr. Medveczky Károlynak és László Imre leköszönt pénztárnoknak a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Darvas Béla miskolci kir. törvényszéki irnokot a lévai kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki.

Sorozás. Vidám, felpántlikázott legények dalától volt hangos a város egész bétén. Most folyt le a sorozás, a mely máskor márczius hóban szokott megejteni. Az idej eredmény igen szép s csak ritkán válik alkalmassá annyi katona köteles, mint ez évben. Ugyanis a lévai járásból az I. korosztályból 367, a másodikból 181, a harmadikból 125, utóállításra utasított 2, összesen 675 hadköteles hivatott fel sorozásra. Ezekből besoroztatott 183 a beosztás fenntartásával, mint egyévi önkéntes 3, büntetésből 1 soroztatott be. Ezen kívül a póttartalékba 63 osztatott be. Visszahelyezte-

ez az élet, telve rózsás remény ígéréttel, mosolyával, biztatásával; egyik nap feledtetit velünk a másikat s oly boldog, a ki feledni tud!

Ruttikay Emma.

Fiamnak.

Boldog vagy még kicsiny fiam;
Nem tudod még: mi az élet?
Csapásától, fájdalomtól,
Jó szülőid karja véd meg.
Csak azt tudod, csak azt érzed,
Hogy boldog vagy köztünk s velünk...
„Kis kezeid összetéve,
Imádkozdál jó gyermekünk.“

Szépnek látod az életet,
És szép is az édes fiam!
De ne hidd, hogy csupán annak,
Kinek kincse, aranya van.
Szív erénye, szeretete,
Ez széptit az életünk;
„Kis kezeid összetéve,
Imádkozdál jó gyermekünk.“

Majd, ha felnősz, ha nagy leszel,
Igazat adsz jó apádnak,
Hogy a bánat és szenvedés,
Hű társa a boldogságnak.
Ilyen a lét. — Szívünk örül;
Pedig vedves még a szemünk...
„Kis kezeid összetéve,
Imádkozdál jó gyermekünk.“

Te rád is vár az életben,
Boldogság és elég öröm;
De ne feledd: a rózsák is
A világra tövis közt jön,

tett 256, fegyverképtelen és mindenkorra alkalmatlannak találtatott 96, tévesen vétetett fel 11, kórházba gyógyítás és megfigyelés végett küldetett 8, távol maradt 51, ismeretlen 25. — Léva városban mérték alá került az első korosztályból 67, a másodikból 32, a harmadikból 32, összesen 131. Ezekből és pedig az I-ső korosztályból besoroztatott 30, a II-ik korosztályból 5, a III-ik korosztályból pedig 3, összesen 38. Visszahelyeztetett a három korosztályból 34, fegyverképtelennek nyilvánítottatott 24, — az állítási lajstromba tévesen felvétetett 9, a katonai kórházba küldetett megfigyelés végett 3. A fősorozástól távol maradt az I-ső korosztályból 10, a II-ikből 6, a III-ikből szintén hat. Teljesen ismeretlen az I-ső korosztályból 4 és a III-ikből szintén 4.

Áthelyezés. Vinter Géza aranyos-maróthi kir. járásbírósnak hasonló minőségben a budapesti kir. büntető-törvényszékhez helyeztetett át.

Nyári mulatság. A lévai kath. legényegylet 1899. évi hó 4-én, Lévan, a „Nyitrai-féle“ kertben az egyesületi házalap javára zártkörű nyári mulatságot rendez. Az egyesület évenként rendezni szokott ezen júniálisai mindig a legjobban szoktak sikerülni; a rendező bizottság ez uttal is egy fesztelen, vidám kerti mulatságot óhajt vendégeinek szerezni. Belépti-díj: Személyjegy 80 kr. — Családjegy 1 frt 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Gyászír. Bibzay Janka újbányai állami elemi iskolai tanító 42 éves korában Újbányán f. hó 5-én rövid gyengélkedés után elhunyt. Temetése ma délután leend Újbányán.

Nagy-Tapolcsány- és Vidéke cím alatt egy új, társadalmi és közgazdasági hetilap indult meg Nagy-Tapolcsányban. A lap felelős szerkesztője: Zhorella Gyula, főszerkesztője Dobóczy Lajos, társszerkesztője Pollák Lengyel Béla. Főmunkatársai: dr. Fülöpp Ignác és Szlamka Gusztáv. A lap főcélja a magyarság terjesztése, a mi eléggé jellemzi a szerkesztők dicséretre méltó törekvését, melyhez egyébként kollegáinknak legjobb sikert kívánunk.

A vasúti vonalak értéke. Közönséges gőzgép és tender értéke 42000 korona, a teherkocsi 8000, a postakocsi 16000, a személykocsi értéke 20—60000 korona. Így a legkisebb vasúti vonal értéke legalább 346,000 korona, hosszabbaké természetesen sokkal nagyobb.

Betegsegélyző pénztárak. Kérdés merül fel az iránt, hogy melyek azon köztisztviselői állások, melyek az illető iparhatóság felügyelete alatt álló betegsegélyző pénztáraknál szervezett és díjazott állások betöltésével összeférhetlenek, erre nézve a kereskedelemügyi miniszter a következőket rendelte: A betegsegélyző pénztáraknál díjazott állást nem viselhetnek az I-ső fokú iparhatóságokul működő járási hivataloknál a fősolgabíró, a solgabíró és a közigazgatási gyakornok. Rendezett tanácsú városoknál azon tisztviselők, kik az 1886. évi XXII. t. cz. 63. §. második és harmadik bekezdésében megjelölt tanácsot képezik; a segéd-és kezelőszemélyzethez tartozó mindazon

Hogy örülhess boldogságnak,
Szenvedned kell, miként nekünk.
„Kis kezeid összetéve
Imádkozdál jó gyermekünk.“

Jól tudom, hogy egykor a sors,
Elszakit majd messze tőlünk,
Ekkor légy a legerősebb!
Ott is érzed szeretetünk.
Tudd legyőzni önmagadat,
S ehhez van egy jó fegyverünk:
„Kezeidet összetéve
Imádkozdál majd gyermekünk.“
S Miklós.

Gondolatok.

Életed hosszú pályáján óvatosság legyen horgonyod, kalauzod a kötelesség. Hosszu a pálya, csalóka a hullám messze a cél, Emil.

Mihelyest bizol magadba, élni tudsz. Goethe.

Az ember költőiségében eszményi világában ezerszerre ritkábban téved, mint mikor az úgy nevezett valót tüzi ki czélul.

Az élet abban mulik el, hogy eszköz és cél között változik.

A kedélyes, egyszerű ember nem varr himet jószágára.

Egy van az emberi életben nagy és magasztos! Egy, mi kiegyenliti minden földi szenvedéseinket — s ez a vallási érzelem.

Hiszem, hogy az élet durva örvényei boldogabb ébredés eszéljához vezetnek.

tisztai közegek, a kik a tanácsnak, mint I-ső foku iparhatóságnak tagjai.

A darabszámra dolgozó munkások adója. A múlt évi október 29-én 76785. sz. a. körrendeletileg szabályozta a pénzügyminiszter a gyárakban és iparos műhelyekben alkalmazott egyének adójának kivetését és beszédését; a liberális szellemben adott magyarázat folytán a napi-és hetibér mellett alkalmazott munkások az adó alól mindannyian felmentettek, de a darabszámra dolgozó adóköteleseknek hagyattak. Most a pénzügyminiszter újabb rendeletet bocsátott ki, melyben a darabszámra dolgozó munkások adójának szavatottsága alól a munkaadókat felmentette és elrendelte, hogy ezek a munkások önállóan adóztassanak meg, a kivett adó pedig közvetlenül tőlük szedessék be. Ez az intézkedés azonban csak a munkaadókra segítene, de a munkásokon nem. Kimondja azonban a körrendelet azt a fontos elvet is, a munkásokat kivétel nélkül megadóztató 1875. 29. törvény-cikk óta megalkotott a napszámok adómentességéről szóló 1883. évi 10. t. cz. a gyakorlatban minden iránybankeresztülviendő s adózás szempontból azok a darabszámra dolgozó munkások is napszámoknak tekintendők, a kiknek átlagos napi keresete a lakhelyükön szokásos közönséges napszámot felül nem haladja. Ezek szerint tehát ezentúl csak azok a darabszámra dolgozó munkások fognak megadóztatni, a kik jobb anyagi helyzetnek örvendenek és így a 3—5 frt évi adót nagyobb megterhelés nélkül tényleg megfizethetik.

Fagyos szentek. Pongrácz, Szervác, Bonifác nevek rémeseke a gazdaközönség előtt mert e névnapokon a májusi éjlek hidegek szoktak lenni, úgy annyira hogy a termőfák fiatal hajtásai, különösen a szőlő-fakadások elfagynak, lesorvadnak, s e fagyos nevek tulajdonosi most ülik névnapjaikat. Pénteken lesz Pongrácz, Szombaton Szervác és vasárnap Bonifác. Sokan csak balonának tartják az e nevekhez fűzött hagyományt, de a magyar gazda már tapasztalataktól tudja, hogy e napokon nem ok nélküli a félelem. Különösen nem az most, mikor a fagyos szenteket igazi fagyosság előzte meg. Napközben hűvös éjszakai szél borzongatja az embereket, az éjjel pedig valószínűleg hideg, a mi szőlősgazdáinknak, kik féltik a fakadó szőlőt, nem kis gondot ad. Némely szőlőben, mint értesülünk, egész éjjelen tüzelnek. — Kevesen tudják, mi az oka annak, hogy május e három napján (melyekhez még Orbán napja — május 25 — is csatlakozik) oly gyakran szokott fagy lenni? Újabb időben több szakutód foglalkozott e kérdéssel. Általános véleményük az, hogy e tűnemény oka a május havi meteorológiai viszonyokban keresendő. Európa északi és nyugati részén u. i. igen nagy a légnyomás, mely a déli és délkeleti részén annál alacsonyabb s így jelentékeny hőkeveredést okoz. Legalacsonyabb pedig a légnyomás a magyar alföldön és a Balkán félszigeten. Egyik tudós el is nevezte ezért a fagyos szenteket magyar szenteknek.

Léván április hónapban meghaltak. Mácsik Sándor, élt 38 évet. Bolvári Kálmán, élt 53 évet. Kosztolányi Rozália, élt 1 1/2 hónapot. Vadkerti Jolán, élt 1 1/2 hónapot. Csányi Mátyás, élt 9 hónapot. Özvegy Kovács Ignáczné, szül. Doleg Teréz, élt 83 évet. Lutovszki Mária, élt 31 évet. Özvegy Bocskai Istvánné, szül. Szpisák Mária, élt 68 évet. Uhrík Andrásné, szül. Nyitrai Julianna, élt 68 évet. Juhász János, élt 41 évet. Határ Mihály, élt 76 évet. Knap László, élt 1 1/2 évet. Özvegy Katona Jánosné, szül. Veres Julianna, élt 85 évet. Mrázik István, élt 54 évet. Laczko József, élt 42 évet. Gutrai Jónás, élt 56 évet.

Rövid hírek. — A kuriai bíróságról szóló törvényjavaslat. Kancel paragrafusnak gunyolt 170. szakaszát, mely megtiltja a papoknak szószéken a politizálást, a képviselőház tulnyomó nagy többséggel elfogadta. — **A kötelező polgári házasság** behozatalára Olaszországban az olasz igazságügyi miniszter a szenátushoz törvényjavaslatot nyújtott be. — **A tözsedadó.** Lukács pénzügyminiszter a tözsedadó behozataláról szóló törvényjavaslatot e héten terjesztette a képviselőház elé. E javaslat hivatalos neve: Az értékpapir forgalmi adójáról szóló törvényjavaslat. — **Kék rózsák.** Hir szerint egy bolgár kertésznek sikerült kék rózsát tenyésztenie. — **A spanyol királyné** ellen állítólag gyilkos merényletet akart elkövetni egy halidő, de ideje korán lefűlétek. — **Az orosz naptár,** mely ez idő szerint 12 nappal tér el ami időszámításunktól, a császár rendeletére reformálni fogják s a különbséget átszámítás által fogják megszüntetni.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: Z U H A N Y.
Gyermekszobából.

Lizi: Megtudnád mondani, hogy a teve miért pupos?

Károly: Bizonyosan a dajkája elejtette kis korában.

Budapesti kereskedelem.

— Hogy egy mázsás fa?
— Hetven krajczár.
— No hát mérjen egy mázsával, itt az inasom, majd haza viszi.
— Jaj, ha az ur is akarja látni a mázsálat, akkor már nyolcvan krajczár.

Közönség köréből.

I.

Nyilatkozat.

A „Bars“ ápril 23-iki számában megjelent s alulírott bizottságra vonatkozó cikkre, a következőkben válaszolunk:

1. A dolog érdemleges részét Léva város tekintetes Polgármesterével a cikk megjelenése előtt elintéztük. A nyilvánosság számára utólag csupán azt konstatáljuk, hogy a küldöttséget bejelentő átirat, az ünnepség kezdetéig, a bizottság kezéhez nem jutott; másrészt a tüzöltő főparancsnok a lévai küldöttséget — egész tisztelettel — a hátsó bejáratról az őt megillető helyre a főbejáratához irányította.

2. Ami a „Bars“ cikkirója által nekünk imputált politikai célzatosságot s az ebből levont következtetéseket illeti, kijelentjük, hogy a rendezés szellemétől ilyesmivel távol állott; a cikkben foglalt ráfogásokat visszautasítjuk s hasonló vádak ellen védekezni nem tartjuk szükségesnek.

3. Hogy az ápril 19-iki ünnepély dacára a közönség óriási tömegének a legnagyobb rendben folyt le s nemcsak baleset, de még rendetlenség sem fordult elő, abban, azt hisszük nagy része van a rendezőség által megállapított s a tüzöltő főparancsnok által megvalósított rendnek. Ezért mi senkitől sem kérünk elismerést, de nem fogadjuk el a gánccot sem.

Nagy-Salló, 1899. április 27-én.*

Dr. Dudich Endre
Dományi Béla
Zaorna László
Kucsera Imre
Antal Géza
Gaál Dániel
Szabó Sándor.

Bedros József
ügyvezető alelnök.

Tóth Lajos
főparancsnok,
Guttman Károly
Welsch János

* A helyzet ma már tisztázva van; Léva város bejelentése 19-én a déli postával érkezett meg, ezt tehát a rendezőség idejében tudomásul sem vehette s így nem állott módjában a küldöttség helyének megjelölése, sem az erélyes-zászlókat a programba való felvétele.

Megnyugtató a helyi rendező-bizottság nyilatkozata is, a melyben az ő szellemétől csakugyan távol állott a nagy-sallói ünnepet pártizánszerűtenni. — Ezt elhiszszük, ennek igazolására adataink is vannak. — Szerk.

II.

Köszönet-nyilvánítás.

Nagyságos Mácsay Lukács kir. tanácsos ur a lévai k. r. főgymn. szegény tanulókat segítő-egyesület céljaira 15 frtot küldött, a mely kegyes adományért hálás köszönetet mond

Léva, 1899. május hó 6.

a s. e. elnökség.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendelteknek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhöz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 8 frt 10 kr. 8 frt. 30 Kétszeres 6 frt 50 kr. 7 frt 70 kr. — Rózs 6 frt 20 kr. 6 frt 40 kr. Arpa 5 frt 20 kr. 6 frt 30 kr. Kukoricza 5 frt 30 kr. 5 frt 40 kr. Bab 5 frt 10 kr. 5 frt 20 kr. Zab 5 frt 60 kr. 5 frt 80 kr. — Lencse 6 frt 50 kr. 6 frt 80 kr. Köles 4 frt 60 kr. 4 frt 80 kr.

Nyiltér.

I.

4221. 1898. tkvi sz. 17. 19. 1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Károly végrehajtónak **ifj. Göbő János** végrehajtást szenvedő elleni 18 frt. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. járásbíró területén levő és Hölvény községben fekvő a hőlvényi 199. sz. tkvi A + 12. sor. 27. hrsz. ingatlan s ezen épült 15. ösz. számú s ifj. Göbő János, valamint a társtulajdonos Szappanyos Sára, Göbő Pál, Göbő János, Göbő István örökható tulajdonát képező egész háza 423 frtban, — ifj. Göbő Jánosnak még atyja Göbő János nevében vezetett s a hőlvényi 259. sz. tkvben A. I. 1—4 sorsz. a. foglalt ingatlanban való 1/3 részére 253 frt 67 krtban, végül ifj. Göbő Jánosnak még atyja Göbő János nevében vezetett s a társtulajdonos Göbő Pál, Göbő István örökható tulajdonát képező s a hőlvényi 260. sz. tkvben A. I. 2—4 sorsz. egész ingatlanra az árverést 115 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi május hó 30 ik napján délelőtt 9 órakor** Hölvény községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 42 frt 30 kr., 25 frt 37 krt és 1 frt 15 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elő-

leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi február hó 24. n.

A lévai kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Pogány, kir. járásbíró.
II.

ad. 4933. 1898. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lukács József és neje kérelmére a lévai kir. járásbíró területén levő Zseliz községben fekvő a zselizi 195. sz. tkvben A. I. 1 sorsz. 33. hrsz. ház és beltelekre a végrehajtási árverés joghatállyal bírónkéntes árverést 1773 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1899. évi május hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor** Zseliz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 177 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi február hó 20. n.

A lévai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Pogány, kir. járásbíró.
III.

Pályázat.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamaránál önkéntes lemondás folytán megüresedett **1000 frt, törzsfizetéssel, kormányhatósági jóváhagyás esetén 10% 5 öd éves pótlék, és 250 frt lakpénz** illetményel egybekötött titkár helyettesi minőséggel felruházott irodatiszti állásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázóktól megkívánatik közgazdasági ismeretek bírása, tehát vagy jogvégzettség, vagy valamely magasabb kereskedelmi tanintézetnek elvégzése.

A folyamodványok, melyekben pályázók életkora, családi körülményei, nyelvismeretei, szerzett tudományos ismeretei s eddigi alkalmaztatásuk pontosan körülírandók és okmányilag igazolandók, **május hó 15-ig** az ululított kamaránál beadandók.

A pályázókkal szemben fentartja magának a kamara 1 évig terjedhető próbaidő kikötését.

Beszercebányán, 1899. évi ápril. hó 27-én tartott közgyűléséből.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara.
IV.

4612. 1898. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lévai Takarékszövetkezet végrehajtónak **Bella Lászlóné szül. Juhász Mária** végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. járásbíró területén levő Léván fekvő, a végrehajtást szenvedő Bella Lászlóné szül. Juhász Mária tulajdonát képező, a lévai 123. sz. tkvi A + 1 sorsz. ingatlan s ezen épült 641 ösz. lakházra az árverést 1256 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1899. évi május hó 27-ik napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. járásbíró iktató helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1256 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi február hó 24. n.

A lévai kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Pogány, kir. járásbíró.
V.

2853. 1898. tkv. sz. 50. 68. 1897.

Árverési hirdetmény és feltételek kivonata.

A lévai Takarékszövetkezet végrehajtónak **Kácsor Anna férj. Csik Jánosné és társai** gr.-szöllősi lakosok elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 200 frt. tőke, ennek 1893. május 13-tól járó 8% kamata, 12 frt 50 kr. már megállapított s jelenlegi 13 frt 15 kr. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 116. § értelmében a lévai kir. járásbíró területén Gr.-Szöllős községben fekvő Kácsor Anna férj. Csik Jánosné, Kácsor Julianna, Kácsor Mihály, Kácsor János, Kácsor Mária, Kácsor Katalin, kiskoru Kácsor József, kiskoru Kácsor Medárd, és kiskoru Kácsor Elek, mint Kácsor Mihály jogutódai és a társtulajdonos Iszolt Francziska férj. Kristóf Jánosnének a gr.-szöllősi 77. sz. tkvben A. I. 6. 7. sorszámú a. foglalt ingatlanára 40 frt 50 kr., ugyanezeknek a gr.-szöllősi 77. sz. tkvben A + 1 sorszám

alatt irt ingatlanára 9 frt, ugyanezeknek a gr.-szöllősi 77. sz. tkvben A + 3 sorszám alatt foglalt szőlő ingatlanára 66 frt, továbbá Kácsor Anna férj. Csik Jánosné, Kácsor Julia, Kácsor Mihály, Kácsor Mária kiskoru, Kácsor Katalin kiskoru, Kácsor József kiskoru, Kácsor Medárd kiskoru és Kácsor Elek kiskoruknak 3/9 rész tulajdoni illetményére egy szintén az 1/9 részben társtulajdonosként jegyzett Kácsor Jánosnak, a gr.-szöllősi 286 sz. tkvben A + 1 sorszám a. foglalt ingatlanára 51 frt, ugy továbbá Kácsor Mihály jogutódai Kácsor Anna férj. Csik Jánosné, Kácsor Julianna, Kácsor Mihály, Kácsor János, Kácsor Mária, Kácsor Katalin kiskoru, Kácsor József kiskoru, Kácsor Medárd kiskoru, Kácsor Elek kiskoruknak, valamint a társtulajdonos Kugyela János és Kugyela Máriaának a gr.-szöllősi 702. sz. tkvben A. I. sorszám a. foglalt ingatlan s az ezen épült 74. öszszirási számú lakházra 201 frt, ugy továbbá Kácsor Anna férj. Csik Jánosné, Kácsor Julianna, Kácsor Mihály, Kácsor Mária, Kácsor Katalin kiskoru, Kácsor József kiskoru, Kácsor Medárd kiskoru, Kácsor Elek kiskoruknak, valamint a társtulajdonos Kácsor Jánosnak a gr.-szöllősi 431. sz. tkvben A + 1. sorszám alatt foglalt ingatlanára 45 frt, még továbbá Iszolt János pszárszakinak a gr.-szöllősi 429. sz. tkvben A + 1 sorsz. a. foglalt ingatlanára 36 frt, ugy továbbá Kácsor Mihály jogutódai Martinyi János és neje Joeszszky Paulinának a gr.-szöllősi 613. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. alatt foglalt ingatlanban való 2/3 rész tulajdoni jutalékára 195 frt, ugy továbbá Kácsor Mihály jogutódai Hauran János (Lukács) és neje Iszolt Annának a gr.-szöllősi 689. sz. tkvben A. I. 1—2 sorszámok alatt foglalt ingatlanokban való 2/3 rész tulajdoni jutalékára 180 frt, még továbbá Hauran János (Lukács) és neje Iszolt Annának a gr.-szöllősi 690. sz. tkvben A + 1. sorsz. a. foglalt ingatlanára 156 frt, ugy továbbá, Kácsor Mihály jogutódai Chlebo Lőrincznek a gr.-szöllősi 539. sz. tkvben A. I. 1. sorszám a. irt ingatlanban való 2/3 rész tulajdoni illetményére 307 frt kikiáltási árban elrendeltetik, megjegyzésével annak, hogy a gr.-szöllősi 77. sz. tkvben C. 5. tétel és a garam-szöllősi 702. sz. tkvben C. 3. tétel alatt Iszolt Julianna férj. Martinka Józsefné javára feljegyzett lakási szolgálmi és haszonélvezeti jog ezen árverés által nem érintetik. A gr.-szöllősi 77. sz. tkvben C. 14. tétel alatt özvegy Kácsor Mihályné szül. Kissik Mária javára bekebelezett özvegyi jog csakis azon esetben marad épségben, ha ezen ingatlanok 1206 frtot meghaladó értékben, ugyan annak javára a gr.-szöllősi 418. sz. tkvben C. 3. tétel alatt bekebelezett özvegyi jog csakis azon esetben marad épségben, ha a + 1. sorszám alatti ingatlan 268 frtot meghaladó értékben ugyan annak javára a gr.-szöllősi 689. sz. tkvben C. 3. tétel alatt bekebelezett özvegyi jog csak is azon esetben marad épségben, ha az A. I. 1—2 sorszám alatti ingatlanok 2/3 része 1206 frtot meghaladó árban, ugyanannak javára a gr.-szöllősi 690 sz. tkvben C. 3. tétel alatt bekebelezett özvegyi jog csak is azon esetben tartatik fenn épségben, ha az A + 1. sorszám alatt irt ingatlan 568 frtot meghaladó árban, — ugyanannak javára a gr.-szöllősi 702. sz. tkvben C. 9. tétel alatt bekebelezett özvegyi jog csak is azon esetben marad fenn épségben, ha az A. I. 1. sorszám alatt irt ingatlan 1809 frtot meghaladó árban, ugyanannak javára a gr.-szöllősi 286 sz. tkvben C. 8. tétel alatt bekebelezett özvegyi jog csak is az esetben marad épségben, ha a + 1. sorszám alatti ingatlan 568 frtot meghaladó értékben adatnának el, ha pedig ezen ingatlanok a megállapított értékeken felül elnem adatnának az árverés hatálytalanná válik s az ingatlanok ugyan azon határnapon az özvegyi jog fenntartása nélkül fognak elárvereztetni.

Az árverés megtartására határidőül **1899. évi május hó 8 napján délelőtt 9 órája** gr.-szöllős község házához tüzetik ki azzal, hogy az ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak a megvett ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság. Léva, 1898. évi július hó 6-án.

Pogány,
kir. jbiró.

VI.

Szülésznő.

Több nyelvet beszélő s nagy gyakorlattal bíró okl. szülésznő, ki tanulmányait New-Yorkban végezte, kéri a t. közönség szives pártfogását. **Czime**

Özv. Janson Adolfné Léva,
Damjanich-utca 315.

VII.

Léván **Koháry-utozában Halász József 560. sz. tágas háza** kerttel jutányos áron eladó.

